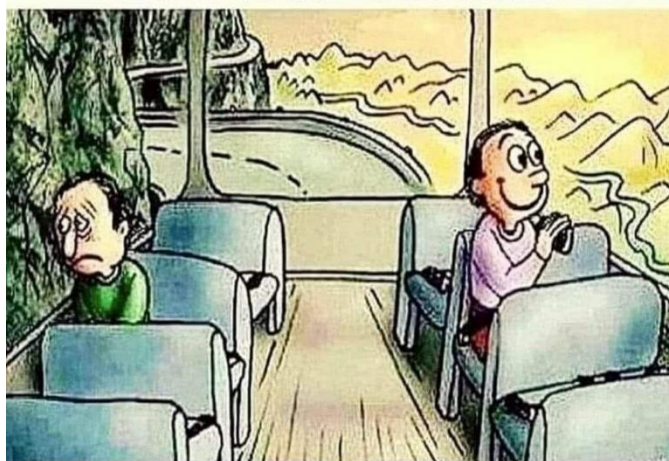

דברי הכפר

ישראל במלחמה

כל כך הרבה מהאושר שלנו
תלוי באיך שאנחנו בוחרים
להסתכל על העולם

גיליון מס. 2854 * יב כסלו תשפ"ה * 13 דצמבר 2024

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: דורית צחור dorittb1963@gmail.com

במודעת האבל שפורסמה בשבוע שעבר, נפלה טעות בדרגתו של עומר ז"ל.

אנו אבלים וכואבים על נפילתו של

סרן עומר מקסים נאוטרה ז"ל

יהי זכרו ברוך

הם קוראים לכם מחיר / הלל שמעון

מחיר, זה 5.90 על קפסת גבינה,
ארבע במאה זה מחיר מבצע.
במחיר למשתכן אתה קונה דירה,
יש מחיר זול יותר לרכב יד שנייה.
בשוק השחר יש מחיר מפקע,
ואולי תמצא במחיר סביר פרטיס למופע.
במחיר כזה אני לא לוקח עבודה,
אבל אני מוכן למחירים כדי לשמר על אהבה.

במלחמה אין מחיר,
במלחמה יש קרבנות.
לנשמות אין מחיר,
המנות נוקב בשמות.
ואתם, אתם לא מחיר,
אתם בנים, אחים ואבות.

כי אין בעולם מחיר,
שיהפך את היוצרות.
אין, ואי אפשר לקנות בשום מחיר,
נחמה שתמלא את החרים בלבבות.

סימני עסקה

1. פעם, לפני הרבה שנים הסתובבו בארץ כמה חברות נפט שכל עיסוקן היה חיפושי נפט. נפט אמנם הן לא מצאו, אבל סימני נפט מצאו בשפע. זה היה הולך כך - החברה הייתה מפרסמת שנתגלו "סימני נפט בשדה חפץ". שווי החברה היה מזנק בבורסה, ולאחר כמה שבועות התברר שהכול היה עורבא פרח. לא נפט ולא סימנים.

2. נתניהו שידרג את השיטה לסימני עסקת חטופים. בכל פעם שהלחץ על שמחה רוטמן בועדה גובר, נתניהו מגלה "סימני עסקת חטופים". ראש השב"כ וראש המוסד נשלחים לקהיר/אבו דאבי/טורקיה, עמית סגל מדווח בפנים חמורות סבר בעריץ 12 שעסקת חטופים בפתח. איילה חסון בכאן 11 כנ"ל, פתחי וזמרי בעריץ 14 מבשרים למשפחות החטופים הבוגדים שהנה אבי האומה מביא לכם את הילדים לבית. ביביסטית שורפת חולצה עם תמונת חטוף מודפסת עליה. אבי האומה מתקשר לעינב צנגאוקר ומודיע לה ש"בשלו התנאים". ואחר כך פוף, זה מתפוגג כמו אוויר לא נעים שמשתחרר מישבן של מישו במעלית חתומה מלאה בנוסעים.

3. ואתם ילדים היזהרו ממבוגרים שמציעים לכם סימני עסקת חטופים בדרך הביתה. כך או כך זה לא ייגמר טוב.

4. סימני עסקת חטופים על הירח הנוגה

ספר השאלות הגדולות | שְׁרָשִׁי פְּתוּחַ אֱלִי מַיִם (איוב פרק כט)

1. ספר איוב כשלעצמו מהווה מהפכה כבירה בתוך שאר ספרי התנ"ך, והוא נושא בכנפיו תפיסת עולם כה שונה עד שלגמרי לא ברור מדוע העורכים נאותו בכלל לכלול אותו בתנ"ך. ספר מוזר, ששואל שאלות מוזרות על העולם. ספר אחר.

2. ישעיהו ליבוביץ קושר בין אברהם לאיוב. לטעמו "שניהם הועמדו בניסיון אחרי שלא היה ספק שהם יראי שמים, אלא שהם נבחנו בטיבה של יראת השמים שלהם: האם הם יראים את ה' בגלל היותו אלוהים, אשר הדבקות בו ועבודתו הן תכלית האדם, או שמא אין יראתם אותו אלא בגלל התכונות או הפונקציות המיוחדות לו כמשגיח על האדם וכמספק צרכיו?" (מתוך ישעיהו ליבוביץ "חמישה ספרי אמונה", ספר איוב).

3. כלומר התשובה הפתוחה והלא נחרצת באשר לטיב היחסים בין אדם לאלוהים העולה מן הספר היא חלק מתפיסת עולם זו. השאלות העולות בספר איוב הרבה יותר חשובות מן התשובות שנקבל בו. כי ספר איוב הוא ספר השואל שאלות. והשאלות שהוא שואל מבקעות את גרעין האמונה ממש כמו שהאדם ביקע את האטום כדי לשחרר את האנרגיה העצומה העצורה בו. וגלי ההדף שהשתחררו בספר איוב לא הגיעו לקצה תנועתם, והם ממשיכים עוד להגיע אלינו גם היום.

4. מעניינת העובדה שספר המתחיל כמשל אלגורי על אלוהים ושטן הנאבקים ביניהם על אמונתו של איוב, מסתיים לאו דווקא בניצחון של אחד מהם, אלא באופן מפתיע בשחרור מסד האמונה הילדותית משהו בשכר ועונש, ובמקומה באה ראיית העולם כמות שהוא וקבלתו כמות שהוא. כמעט אפשר לומר שזו תפיסת עולם אקזיסטנציאליסטית.

5. ובלשון הרמב"ם: "החזון אשר נגלה לאיוב, אשר בו נתגלתה לו טעותו בכל מה שנדמה לו [קודם לכן], אין בו אלא תיאור עניינים טבעיים, אם תיאור יסודות או תיאור פעולות שמימיות [זאת אומרת התופעות האסטרונומיות] או תיאור טבעי מיני בעלי החיים, ולא דבר אחר" (הרמב"ם, "מורה נבוכים", חלק שלישי, פרק כג, בתרגום הרב קאפח)

6. כל ימיו האמין איוב באלוהים כמו שתופסים אותו רוב המאמינים, כאל למענם, אל שתפקידו להשגיח על המאמין, ומהות ההשגחה היא סוג של שכר ועונש. תהיה טוב יגמול לך טוב. תהיה רע, אוהו, חכה חכה מה שעוד תחטוף ממנו. ראייתו זאת של איוב את האלוהים והעולם השתנתה, ואיוב מבין כעת ש"עולמו, כמות שהוא, הוא השגחתו. השגחה זו מתגלמת במציאות הטבעית עצמה, ואין היא נועדת ומכוונת למטרה מסויימת במציאות, אפילו לא לצרכיו ולמשאלותיו של איוב" (ישעיהו ליבוביץ, "חמישה ספרי אמונה")

7. ישנה כאן העברה של הכוח מהאל אל ההכרה של האדם, אל חוכמתו, תבונתו שאינה מוותרת לעולם ושואלת שאלות על אף שאין לעולם רצון או יכולת להשיב עליהן. זהו מקום קשה מאוד ומשחרר מאוד לאדם ואת האדם.

ובצאתי מפרק כט לקחתי איתי את התיאור מכמיר הלב של איוב, את עצמו ואת האדם בעולם, כ"שורש פתוח אלי מים". כי האדם הוא האדם הוא האדם, והעולם הוא העולם הוא העולם, וביניהם ישנו שורש הנשלח מהאדם אל העולם ולא להפך. וזהו איוב.

8. מי שסיכם את כל זה יפה מאוד היה יענקל'ה רוטבליט בשירו 'רואים רחוק רואים שקוף':

רואים רחוק רואים שקוף | יענקל'ה רוטבליט

צר הִיָּה כָּל כָּךְ
הִיִּיתִי אֶז מְכָרָח
לפָּרֶשׁ כְּנָפִים וְלַעוֹף
אֶל מְקוֹם שָׁבוּ
אוֹלֵי כְמוֹ הַר נָבוּ
רואים רחוק רואים שקוף.

בֶּן אָדָם כְּעֵץ שְׁתוּל עַל מַיִם
שָׁרֵשׁ מְבַקֵּשׁ
בֶּן אָדָם כְּסִנֵּה מוֹל הַשָּׁמַיִם
בוֹ בּוֹעֶרֶת אֵשׁ .

אֶז דִּרְכֵי אַבְדָּה
חַיִּי הִיוּ חִידָה
צָמָא כְמוֹ הַלֵּךְ בַּמִּדְבָּר
אֶל מִלַּת אֶמֶת
שִׁכַּח בָּהּ לַתֵּת
לְשֹׂאת פָּנִים אֶל הַמָּחֶר.

בְּעֶרְהָ בִּי אֵשׁ
 יִצְאֵתִי לְבִקֵּשׁ
 יָמִים סְעָרָתִי כְּסוּפָה
 שִׁבְתִּי אֶל בֵּיתִי
 לְמַצֵּא נְשָׂאתִי אֹתִי
 עַד בּוֹא הַדֶּרֶךְ אֶל סוּפָה.

שעון החול של החטופים

אחד אחד, הם שבים אלינו בארונות. לטראמפ הוא כבר אמר שרובם מתים. ועד שזה יקרה, שרובם ימותו, אלו שעדיין בחיים יאנסו ויעונו וימותו. 432 יום את אור היום הסתירו כתלי המנהרה. גלנט הושלך לכלבים ופוטר. סינוואר הלך לגן עדן של מחבלים, ונתניהו ממשיך כאילו כלום לזייף מסמכים ולדבר על ניצחון ותשכחו מהחטופים.

והם כבר 432 יום (חיים ומתים) נשכחים מלב הנהגה אטומת לב, כלואים במרתפי החמאס, בגלל שרירות ליבו של אדם אחד, צדיק, שמלאכת רציחת החטופים נעשית למענו בידי אחרים, בנימין נתניהו שחרד לשלום ציר פילדלפי ולשלמות הקואליציה שלו יותר מאשר לשלום אזרחי מדינת ישראל שהם כקליפת השום בעיניו. רעשי רקע ותו לא. שחרר אותם כבר! איש מתועב! את כולם! עכשיו! ושתיחנק כבר בנכלולך...

פינת הקריקטורה השבועית: נתניהו מעיד במשפטו אני עובד קשה כמו כורה
פחם | תמונות מחיי ראש ממשלה שעובד קשה

• סרן עומר נאטרה ז"ל

לצערי, לא הכרתי את עומר, הוא עצמו או הוריו ואחיו לא היו במעגל הקרוב אלי. אבל מהרגע ששמעתי שהוא בין החטופים, שהוא בוגר המכינה שלנו, ושיש כאן הרבה אנשים הנמצאים במעגל האבל הקרוב מאד למשפחה, אנשים שעשו כל מה שיכלו למען שחרורו, ושכעת מתאבלים על הרצחו, גם אני מצאתי את עצמי מסתפחת אל המעגל הזה.

המחשבות על בחור צעיר, שהגיע מארה"ב למכינה שלנו, שהחליט לשוב הנה ולהתגייס לצבא, ולהשקיע את כל מאודו למען מדינת ישראל, ועל מנת להתקדם ב"קריירה" הצבאית שלו, מעלות אצלי מחדש את ההרהורים על המחיר הכבד שאנו משלמים על האמונה בציונות ובהגשמתה. השנה האחרונה עשתה את המחיר והכאבים הרבה יותר קשים.

איך מנחמים את המשפחה ואת כל אלה שבמעגל הקרוב? אולי בכך שלאורך 14 החדשים שחלפו מאז רציחתו, גופתו אמנם הייתה בשבי המרצחים של החמאס, אבל ממנו נחסכו כל מוראות השבי במעמקי האדמה בעזה. ומי ייתן והיום בו תוחזר גופתו לקבורה מכובדת באדמת ישראל לא ירחק.

• פיגוע המיקוח במשגב עם

למעלה מארבעים שנה חלפו מאז הפיגוע שהתחולל במשגב עם, בפסח 1980. אני הייתי אז בדרום אפריקה בחתונתו של אחי, אבל למרות המרחק, הצלחנו לעקוב בתקשורת אחרי הדיווחים, לאורך כל הלילה ההוא.

לפני שבועיים, במסגרת "משלנו" פגישות עם אנשים הקשורים לכפר הנשיא, שמספרים סיפור מעניין על עצמם ועל מה שעבר עליהם ומה שעשו, שמענו את הסיפור מיד ראשונה מפיה של בלהה גת, במקור ממשגב עם, אחר כך מיפתח, וכעת מפונה עם בעלה משה, ועם בתה הדס ומשפחתה, ומתגוררת אצלנו.

בלהה ספרה על אותו ליל בלהות, כשבנה הקטן היה, יחד עם עוד ילדים בפעוטון וגן הילדים במשגב עם, בני ערובה של מחבלים שבאו מלבנון והשתלטו על בית הילדים. בלהה סיפרה את סיפורה בשקט, אבל המתח והזעזוע שחווייתי לאורך כל הסיפור היו עוצמתיים.

זאת ההזדמנות להודות לבלהה על ההשתתפות שלה, ועל המעורבות שלה ושל משה בחיי הקהילה שלנו, ולאחל להם שבקרוב ממש יוכלו לשוב לביתם, ולבוא לכפר הנשיא מסיבות חברתיות בלבד.

וזאת גם ההזדמנות להודות לנורית אורן שמארגנת את סדרת הפגישות האלה, ולהמליץ גם לאלה שאינם בני 65 פלוס, לבוא ולהשתתף בהן.

• דמוקרטיה

אי שם הרחק במזרח הרחוק נמצאת מדינה, שיש לה נשיא ויש לה פרלמנט. המדינה הזאת נקראה מהמדינה האחות הצפונית שלה לפני כשמונים שנה, ועד היום הגבול ביניהן מפריד בין הדמוקרטיה הדרומית לבין הדיקטטורה האפלה בצפון. והנה, אשתו של הנשיא הסתבכה בפלילים (לקיחת שוחד) וגם בנשיא עצמו, כנראה דבק חוסר יושר, ורגע לפני שהמשטרה תעשה את מלאכתה, הנשיא החליט לחסל את הדמוקרטיה ולהכריז על משטר צבאי. למזלה של קוריאה הדרומית, המהלך הזה נכשל טוטאלית, אולי בגלל הטמעת העקרונות הדמוקרטיים, והפחד מהדיקטטורה, בקרב כל האזרחים, ובראשם חברי הפרלמנט.

אני שומעת את החדשות האלה ושואלת את עצמי אם גם אנחנו מחוסנים מפני הפיכה לדיקטטורה. אינני יודעת, אני רק חוששת.

שבת שלום לכל בית כפר הנשיא ולכל קוראי "דברי הכפר" על פני הגלובוס. נקווה שהפסקת האש בצפון תשרוד ותתחזק, ושבמהרה יוחזרו כל החטופים הביתה.

תמר וולפין

פִּינֶת הַהֶנְצָחָה | דוד אלמן

זֶהֱי זְכָרָם בָּרוּךְ

שלום נמלי ז"ל - (2/7/1966 - 14/11/1922)

שלום, החל דרכו ב"הבונים" בחוות אידר שבאנגליה.
לאחר כ-4 שנים עלה לארץ ודרך חדרה הגיע לכפר הנשיא.
שלום הקים כאן משפחה עם אליס נמלי וילדיהם דני אורה ואיתן.
שלום היה בין ראשוני הכותבים בעיתון "דברי הכפר" הקיים עד עצם היום הזה.
כמו כן כתב בכלל. "שלום לך מר קנופס" הוא רק אחד מכתבות רבות שכתב
בימי חייו.
הוא זכור לי בעיקר שהיה מצחיק אותנו, הילדים של אז, פעמים רבות.
פשוט היה בידור איתו.
את תולדות חייו תוכלו לקבל דרך הקישור בתחתית העמוד

<https://khbbm1.wixsite.com/1966-01>

הביא דוד אלמן - פניות כלשהם הפנו אלי - רק לא בטלפון (בעיית שמיעה)

מזל טוב

בן נולד להורים המאושרים
דנה ודקל בסו
נכד לדורית צחור ולחיים בסו
נין לאסטל חצור

שפע ברכות
לכל בני המשפחה.

אנו מאחלים לכם שתגדלו אותו
באושר, נחת והרבה אהבה

מזל טוב

בת נולדה להורים המאושרים
דינה ראובינוב ומתן קלרמן
נכדה לריטה ראובינוב

שפע ברכות
לכל בני המשפחה.

אנו מאחלים לכם שתגדלו אותה
באושר, נחת והרבה אהבה

מזל טוב

לזינה ליבשיץ ולרמי קציר
עם הולדת הנכד

שפע ברכות
לכל בני המשפחה.

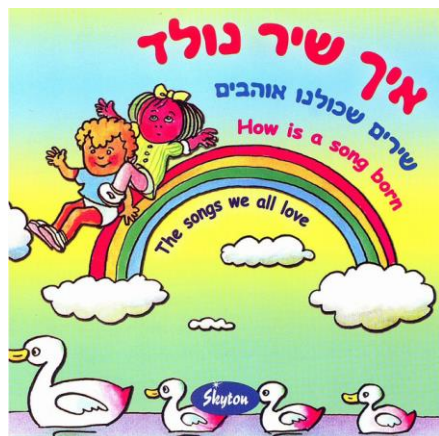
אנו מאחלים לכם שתגדלו אותו

באושר, נחת והרבה אהבה

איך שיר נולד

מילים: יהונתן גפן לחן: יוני רכטר

איך שיר נולד?
כמו תינוק
בהתחלה זה כואב
אחר כך יוצא החוצה
וכולם שמחים
ופתאום איזה יופי
הוא הולך לבד
איך שיר נולד?
כמו תינוק

מחבר שלוש מילים
מחמם על אש קטנה
ורץ מהר להביא
בצל מהשכנה
מוסיף שני חרוזים
קצת פלפל, קצת מלח
מערבב שלושה כבשים
וזורק קובייה של קרח

לה לה לה לה לה
לה לה לה לה לה
בהתחלה זה כואב
אחר כך יוצא החוצה
וכולם שמחים
ופתאום - איזה יופי
הוא הולך - לבד
איך שיר נולד?
כמו תינוק

איך שיר נולד?
כמו הצחוק
זה מתחיל מבפנים
ומתגלגל החוצה
איך שיר נולד?
כמו תינוק
בהתחלה זה כואב
אחר כך יוצא החוצה
וכולם שמחים
ופתאום איזה יופי
הוא הולך לבד
איך שיר נולד?
כמו תינוק

שלום ילדים
אנחנו שמחים שבאתם
עוד מעט תשמעו
שירים שכבר שמעתם
שלום אימהות
אנחנו נתחיל עוד מעט
אבל לפני זה תגידו לי
איך שיר נולד?

איך שיר נולד?
כמו הצחוק
זה מתחיל מבפנים
ומתגלגל החוצה

שירי מלחמת חרבות ברזל

לקראת שבוע ההצדעה הופק שיר מיוחד המצדיע לגבורתם והקרבתם של 5000 החיילים והחיילות שנפצעו במהלך מלחמת חרבות ברזל ומבטא את מאבקם להחלמה. השיר מבוצע על ידי לי בירן והלהקות הצבאיות. הקליפ לשיר צולם על רקע הריסות הבתים בעוטף עזה ובהשתתפות שני לוחמים ופראמדיקית שנפצעו בתחילת המלחמה.

הקרב הבא

מילים: משה קלוגהפט, לחן: אסף אברבון

לקרב הבא אני יצאתי / בלי נעלים ובלי נשק
מטען גדול תקתק אצלי בלב
לקרב הבא שלי הלכתי / בלי הסנאה על הפנים
תקוה היא לפעמים כמו פלסטר לכאב

הקרב הבא התחיל / כשהתעוררתי לבד במטה
וכל החברים עמדו לידי
לקרב הבא אני רצתי / ואף מסוק לא הגיע
על חבל החלוץ טפסתי לבד

ואנחנו לא מפחדים / ללטף את הפצעים
צלקות על הגוף / דרגות על הלב
שתלנו כאב תפרח תקוה
וחזרנו לחיים / חיים כי יש לנו סבה
הולכים לנצח / גם בקרב הבא

הקרב הבא ממשיך / עם מחסנית של זכרונות
לירות ממנה בימים קשים
ודווקא כשהכי פחדתי / הייתי החלש הכי חזק
וזוה נכתב בדם / אנחנו דור של גבורים

ואנחנו לא מפחדים / ללטף את הפצעים
צלקות על הגוף / דרגות על הלב
שתלנו כאב תפרח תקוה
וחזרנו לחיים / חיים כי יש לנו סבה
הולכים לנצח / גם בקרב הבא

13.12 מרים קנדל

אפרים מעין

14.12 דניאל אמויאל

15.12 אורטל אורן

פלג דוד

17.12 אודי אגם

דני קפלן

לוטם שמואל

18.12 פט בן זאב

מיכל אשחר

מוריה אלמן

19.12 תם גרשמן

בר כהן

הילה ויסבקר

סיפור לשבת

בכל קיץ, ההורים של מקס היו לוקחים אותו לסבתו במהלך חופשת הקיץ. הם היו נוסעים יחד ברכבת, ואז ביום המחרת חוזרים לביתם, משאירים אותו ליהנות עם סבתו.

אבל השנה, משהו השתנה. מקס, שגדל והתבגר, פנה להוריו ואמר: "אני חושב שאני כבר גדול מספיק. מה דעתכם שאלך לסבתא לבד השנה?"

ההורים, לאחר דיון קצר, הסכימו. הם הגיעו איתו לרציף הרכבת, מלווים אותו לתחנה, וכשהרכבת עמדה לצאת לדרכה, הם נופפו לו לשלום מהחלון ונתנו לו עצות אחרונות. מקס, שמרגיש בטוח בעצמו, חשב בליבו: "אני כבר יודע את כל מה שהם אומרים לי, הם חזרו על זה כל כך הרבה פעמים!"

הרכבת החלה לזוז, והאב התקרב אל מקס ולחש: "אם פתאום תרגיש רע או תפחד, זה בשבילך". הוא שם משהו בכיסו של מקס.

לראשונה בחייו, מקס ישב לבד ברכבת, ללא הוריו. הוא הביט החוצה על הנוף החולף במהירות, הסתכל על הנוסעים שהתרוצצו סביבו, ועשה כל שביכולתו להרגיש עצמאי ובטוח. אבל למרות כל הניסיונות, תחושת אי נוחות החלה להופיע בליבו. כל האנשים הזרים, הרעש, וההמולה סביבו גרמו לו להרגיש לא שייך, כאילו הוא לבד בעולם.

הפחד התחיל לחלחל, והוא מצא את עצמו מתכופף בפינת המושב, מחבק את ברכיו. דמעות החלו לעלות בעיניו, ותחושת חוסר הביטחון הלכה וגברה.

פתאום, הוא נזכר בדבר האחרון שאביו אמר. בידיים רועדות, הוא הכניס את ידו לכיס, שלף את הפתק שאביו שם, ופתח אותו. על הפתק היה כתוב:

"בני, אני בקרון האחרון".

מקס חיך לעצמו, הדמעות התייבשו, והפחד נעלם. הוא הבין שאמנם הוא לבד ברכבת, אבל לא באמת לבד. אבא שלו תמיד שם, תומך ומגן, אפילו אם הוא לא רואה אותו.

ככה זה בחיים – לפעמים אנחנו צריכים לשחרר ולתת לילדינו לצאת לדרך לבד, אבל תמיד חשוב שנשמור עליהם מרחוק, בקרון האחרון, כך שהם ידעו שיש להם על מי לסמוך גם כשהם מרגישים לבד.

100 חטופים וחטופות נמצאים כבר 434 ימים בשבי

